

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Jindřicha Havlovce a soudkyň JUDr. Ing. Kamily Balounové a Mgr. Hany Ptáčkové v insolvenční věci

dlužnice: **Energetický Holding Malina, a.s.**, IČO 10931201
sídlem Krakovská 583/9, 110 01 Praha
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Hamplem
sídlem Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha

o odvolání:

1) ifTECH, s.r.o., IČO 27831281
sídlem U Kapličky 603/13, 751 17 Horní Moštěnice

2) Věřitelský výbor dlužnice
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D.
sídlem Bolzanova 461/5, 618 00 Brno

za účasti **státního zastupitelství**

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. května 2024, č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-865,

takto:

I. Usnesení Městského soudu Praze ze dne 7. května 2024, č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-865, se potvrzuje.

II. Odvolání Věřitelského výboru dlužnice se odmítá.

Odůvodnění:

- Napadeným usnesením Městský soud v Praze (**insolvenční soud**) přeměnil reorganizaci dlužnice v konkurs (bod I. výroku), změnil program schůze věřitelů svolané insolvenčním soudem na 15. 5. 2024 na 10:30 hodin do jednací síně P-301 v Justičním areálu Na Míčáncích, ulice 28. pluku, v Praze 10-Vršovicích, jež formuloval v sedmi bodech (bod II. výroku), a uložil insolvenčnímu správci, aby zprávu, která bude přednesena na schůzi věřitelů, předložil písemně ke zveřejnění nejpozději do 13. 5. 2024 s tím, že její součástí bude úplný přehled odpůrcích žalob, které podal (podá) k soudu v zákonem stanovené lhůtě podle § 239 odst. 2 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, **InsZ** – bod III. výroku).
- V odůvodnění napadeného usnesení insolvenční soud uvedl:

[1] Dlužnice podáním ze 6. 5. 2024 (B-859) navrhla, aby k jejímu návrhu reorganizaci povolenou usnesením z 2. 11. 2023, č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-559, přeměnil insolvenční soud v konkurs.

[2] Cituje § 363 odst. 1 písm. a) a odst. 2 InsZ, učinil závěr, podle kterého za situace, kdy reorganizace dlužnice byla povolena k jejímu návrhu a posléze navrhla její přeměnu v konkurs, byly splněny podmínky § 363 odst. 1 písm. a) InsZ, a proto má povinnost tomuto návrhu vyhovět, tj. bez toho, aby přezkoumával důvody, již dlužnici k němu vedly a k jeho posouzení nařizoval jednání; odkázal přitom na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze z 20. 12. 2016, sen. zn. 1 VSPH 1594/2016. V souvislosti s tím změnil program schůze věřitelů, neboť některé body jejího

programu ztratily své opodstatnění.

3. Toto usnesení napadly v zákonem stanovené lhůtě ifTECH, s.r.o. (Věřitelka) a Věřitelský výbor dlužnice (Výbor), oba s návrhem, aby je odvolací soud změnil tak, že se reorganizace v konkurs nepřeměňuje, resp. že návrh na přeměnu reorganizace v konkurs se zamítá.
4. Věřitelka v postavení procesního nástupce po společnosti RYCHLOSERVIS, a.s., IČO 26121174 (**Společnost RS**) s pohledávkou P 2414 v odvolání uvedla:

[1] Společnost RS podala návrh na povolení reorganizace 14. 10. 2023 (B-501). Stalo se tak 10 dnů před první schůzí věřitelů po rozhodnutí o úpadku, tedy včas, v dobré víře za splnění podmínek pro schválení reorganizačního plánu. Tento návrh měl všechny náležitosti podle § 319 odst. 1 a 3 InsZ a nebyl insolvenčním soudem odmítnut.

[2] Je osobou oprávněnou návrh na povolení reorganizace podat, neboť vstoupila do procesního postavení přihlašovatele pohledávky Společnosti RS a platil pro ni stav insolvenčního řízení k okamžiku, kdy se stala jeho účastníkem. Obdobně jako v případě, kdy důsledkem procesního nástupnictví podle § 18 InsZ bez dalšího dochází ke změně v osobě insolvenčního navrhovatele, vystupoval-li původní věřitel v insolvenčním řízení jako insolvenční navrhovatel, stala se navrhovatelkou návrhu na povolení reorganizace, který původně podala Společnost RS.

[3] V insolvenčním řízení byly podány dva návrhy na povolení reorganizace, a to nejdříve dlužnický a později věřitelský. V případě, kdy tyto návrhy nebyly dány do souladu, insolvenční soud posoudí ten, který byl podán jako první; tím však neodpadají účinky podání v pořadí druhého a bude projednán v případě, že na základě prvního z nich reorganizace povolena nebude. V takovém případě je třeba o dalším návrhu na povolení reorganizace rozhodnout, tj. vyhovět mu nebo jej zamítnout. Platí naopak, že tam, kde bude povolena reorganizace na základě dříve podaného návrhu, je vyhověno všem návrhům na povolení reorganizace podaným později (blíže usnesení Vrchního soudu v Praze sen. zn. 3 VSPH 1018/2011).

[4] Má za to, že návrh na povolení reorganizace, který podala, nebylo možné považovat za odlišný od dlužnického návrhu, neboť insolvenční soud sice podle § 321 odst. 2 InsZ vyzval Věřitelku k odstranění odlišností obou návrhů (B-506), k čemuž jí byla poskytnuta lhůta 10 dnů od doručení výzvy (publikace v insolvenčním rejstříku 18. 10. 2023), avšak schůze věřitelů proběhla před uplynutím této lhůty již 24. 10. 2023 a o jejím návrhu na povolení reorganizace věřitelé nehlasovali a byla jen konstatována jeho existence.

[5] Pokud by bylo hlasováno o dlužnickém návrhu po uplynutí lhůty 10 dnů, nemohly by nastat účinky podle § 321 odst. 2 InsZ, podle něhož neodstraní-li další navrhovatel odlišnosti návrhu na povolení reorganizace, vychází se z návrhu podaného prvním v pořadí (dlužníkem), což znamená, že se na další návrh na povolení reorganizace hledí jako na návrh odlišný. Pokud však dosud neproběhla lhůta 10 dnů k odstranění odlišností návrhu věřitelského od návrhu dlužnického (dosud nelze dovodit, že neodstranila odlišnosti ve stanovené lhůtě), a přesto bylo o dlužnickém návrhu na povolení reorganizace hlasováno, pak je namístě závěr, že bylo hlasováno o společném návrhu dlužnice a Věřitelky na povolení reorganizace a že reorganizace byla povolena i na návrh její procesní předchůdkyně, do jejíž procesních práv vstoupila, což insolvenční soud v napadeném usnesení přehlédl.

[6] S odkazem na závěry Vrchního soudu v Praze v usnesení sen. zn. 1 VSPH 1594/2016, v němž soud konstatoval, že chtěl-li dlužník zabránit, aby dlužník neuspěl s návrhem na přeměnu reorganizace na konkurs, mohl sám podat návrh na povolení reorganizace a pak by dlužník nemohl uspět s návrhem podle § 363 odst. 1 písm. a) InsZ, dospěla k závěru, že v projednávané věci nenastaly podmínky pro postup insolvenčního soudu podle § 363 odst. 1 písm. a) InsZ, neboť poté, co navrhla dlužnice přeměnu povolené reorganizace v konkurs, tu zůstává neprojednaný její návrh na povolení reorganizace, s čímž se insolvenční soud v napadeném usnesení nevypořádal

a lze je tak z tohoto důvodu hodnotit jako nepřezkoumatelné.

[7] Za nespravedlivé označila, aby věřitelé, kteří v důsledku dlužnicka jednání nejprve byli zbavení svých prostředků ve výši nad 1,6 mld. Kč, byli zároveň chováni dlužnice zbavení možnosti řešení jejího úpadku reorganizací, jež byla schválena 100 % hlasů zajištěných věřitelů a 95,74 % hlasů věřitelů nezajištěných.

[8] Akceptovat níže uváděné stanovisko státního zastupitelství by znamenalo, že věřitelský návrh na povolení reorganizace, který by byl výhodnější pro věřitele, by mohl dlužník svým návrhem na povolení reorganizace překonat, i když by již předem počítal s tím, že po povolení reorganizace navrhne její přeměnu na konkurs, tj. v takovém případě vyloučit rozhodování o jakémkoliv dalším věřitelském návrhu na povolení reorganizace.

[9] Odkázala na ustanovení § 502 o.z. obsahující definici obchodního závodu a má za to, že dlužnice obchodní závod má, přestože jej fakticky přestala provozovat, neboť ostatní složky významné pro zachování závodu jsou nadále přítomny. Trvá na tom, že nepodala návrh na povolení reorganizace s nepoctivým záměrem. Za kuriózní označila, že dlužnice přistoupila ke zrušení svého závodu až po podání návrhu na přeměnu reorganizace na konkurs, což svědčí o nepoctivosti jejího návrhu na povolení reorganizace.

[10] Reorganizace je nadále v zásadě proveditelná k jejímu návrhu, o němž dosud nebylo rozhodnuto.

5. Výbor ve svém odvolání namítl, že napadené usnesení nemůže obstát za situace, kdy návrh na povolení reorganizace kromě dlužnice podala i Věřitelka a v tomto směru insolvenční soud nesprávně uvedl, že se reorganizace povoluje, a nikoliv jen na návrh dlužnice (B-559).

[1] Na základě rozhodnutí z 22. 4. 2024 (P2414-6) k 7. 5. 2024 do procesních práv po původní navrhovatelce vstoupila Věřitelka; postupem insolvenčního soudu bylo zasaženo do jejích procesních práv, neboť návrh na povolení reorganizace nebyl vzat při rozhodování o přeměně povolené reorganizace v konkurs v potaz; insolvenční soud s ní jako navrhovatelem povolení reorganizace nejednal a nedotázal se jí, zda poté, co dlužnice navrhla přeměnu reorganizace na konkurs, trvá na povolení reorganizace (§ 322 odst. 4 InsZ).

[2] Odkázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sen. zn. 3 VSPH 1283/2013, z něhož se podává, že lze rozhodnout o řešení úpadku dlužníka konkursem teprve poté, co je postaveno najisto, že jej nelze řešit reorganizací. S odkazem na další rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sen. zn. 1 VSPH 1594/2016 a sen. zn. 3 VSPH 1018/2011 argumentoval shodně s Věřitelkou v jejím odvolání se závěrem, že insolvenční soud nepostupoval správně, když rozhodl o přeměně povolené reorganizace v konkurs, aniž se vypořádal s návrhem na povolení reorganizace podané Věřitelkou.

6. Dlužnice navrhla potvrzení napadeného usnesení z důvodu jeho věcné správnosti, neboť insolvenční soud o jejím návrhu na přeměnu reorganizace v konkurs ani nemohl, jak mu ukládá právní úprava, rozhodnout jinak.

[1] Věřitelka není věcně legitimována k podání odvolání, neboť reorganizace byla povolena na její návrh, nikoliv na návrh Věřitelky a její insolvenční věřitelé hlasováním o něm jí zároveň svěřili právo podat po povolení reorganizace kdykoliv návrh na její přeměnu v konkurs. Pokud by jí věřitelé takovou pravomoc svěřit nechtěli, měli hlasovat pro přijetí návrhu na povolení reorganizace podaný Věřitelkou (usnesení Vrchního soudu v Praze, sen. zn. 1 VSPH 1594/2016)

[2] Návrh Věřitelky nebyl přistoupením k jejímu návrhu na povolení reorganizace, nýbrž pouze dalším návrhem, který však byl podán až druhý v pořadí a po povolení reorganizace k jejímu návrhu již o něm nebylo třeba rozhodovat. Měla-li zájem, aby o jejím návrhu na povolení reorganizace bylo rozhodováno, nesměl by obsahovat odlišnosti od návrhu dlužnice.

[3] Její reorganizace přestala být pro absenci jejího závodu přípustná. Fakticky nepodniká a nevyvíjí

jakoukoliv výtěžnou činnost; nemá a ani do budoucna mít nebude žádný zdroj tržeb a žádné zakázky, jež by mohly tvořit náplň její činnosti. Ukončila spolupráci s odpovědným zástupcem pro řemeslné živnosti a přišla tak o statutární orgán. Již tyto skutečnosti jsou důvodem pro přeměnu povolené reorganizace na konkurs.

[4] Návrh Věřitelky byl podán s nepoctivým záměrem.

7. Státní zastupitelství navrhlo napadené usnesení z důvodu jeho věcné správnosti potvrdit s odůvodněním, že:

[1] Z průběhu řízení plyne, že dlužnice podala návrh na povolení reorganizace 5. 5. 2023 a k tomuto návrhu přistoupila 14. 10. 2023 Věřitelka. Žádný z nich nereagoval na výzvu insolvenčního soudu ve smyslu § 321 odst. 2 InsZ k odstranění odlišností v jejich návrzích a sdělení jejich společného stanoviska, v důsledku toho insolvenční soud povolil 2. 11. 2023 reorganizaci dlužnice k jejímu návrhu ve smyslu § 321 odst. 1 InsZ.

[2] Argumentace Věřitelky, že se pouze připojila k návrhu na povolení reorganizace dlužnice s tím, že navrhovala shodný postup jako dlužnice, neobstojí (bod 4.3 odůvodnění). Pokud oba navrhovatelé jednoznačně neprojeví vůli podat návrh na povolení reorganizace společně, pak nelze povolit reorganizaci k jejich společnému, tj. jedinému návrhu.

[3] Důsledkem uvedené procesní situace je, že o povolení reorganizace bylo rozhodnuto pouze na návrh dlužnice a že odpadl důvod rozhodovat o návrhu na povolení reorganizace podaný Věřitelkou; nemělo by dojít k tomu, že by o v pořadí druhém návrhu na povolení reorganizace mělo být rozhodováno bez souhlasu původního navrhovatele, tj. dlužnice, neboť jinak by se mohla připojit k návrhu na povolení reorganizace osoba, tj. Věřitelka, sledující v insolvenčním řízení jiné zájmy, a to i proti vůli dlužnice. Reorganizace byla povolena k návrhu dlužnice, v takovém případě se již o ostatních věřitelských návrzích nerozhoduje a dlužnice byla oprávněna k návrhu podle § 363 odst. 1 písm. a) InsZ; insolvenční soud byl poté povinen k návrhu dlužnice na přeměnu povolené reorganizace na konkurs rozhodnout.

8. Podle § 7 InsZ nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (o.s.ř.) týkající se sporného řízení, a není-li to možné ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
9. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení jemu předcházející podle § 212 a § 212a o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání Věřitelky není opodstatněno, a že Výboru nespědí subjektivní legitimace k podání odvolání.
10. K odvolání Výboru – k právní úpravě:

Podle § 207 odst. 1 o.s.ř. vzdát se odvolání je možno jedině vůči soudu, a to až po vyhlášení rozhodnutí.

- Vzdání se odvolání je dispozičním úkonem, který mohou učinit jen ti, kdo jsou k jeho podání subjektivně legitimováni.

- Ten, kdo se účinně vzdá odvolání, ztrácí možnost je podat, a podá-li přesto odvolání, odvolací soud je podle § 218 písm. b) o.s.ř. odmítne (pro nedostatek subjektivní legitimace k jeho podání).

11. [1] Podáním z 6. 11. 2023 (B-580) oznámil JUDr. Radim Kubica v postavení právního zástupce, že na jednání Výboru (zvoleného schůzi věřitelů z 24. 10. 2023-B-543) byl zvolen jeho předsedou Ing. Jaroslav Miko.

[2] Podle protokolu per rollam připojeného ke vzdání se odvolání č. 07-5-24-1 s tím, že lhůta pro konec hlasování byla stanovena na 13. 5. 2024 (B-881), pro tento procesní úkon byly tři hlasy, z toho jeden hlas patřící předsedovi Výboru, proti vzdání se odvolání byly tři hlasy.

[3] Podle podání Výboru z 29. 5. 2024 (B-918) Výbor sdělil, že na odvolání trvá a odkázal na své usnesení přijaté na schůzi konané 22. 5. 2024, podle kterého bylo přijato v souladu s § 58 odst. 3 InsZ se závěrem, že Výbor podá odvolání proti ve výroku označenému usnesení insolvenčního soudu odvolání a vzhledem k tomu, že Ing. Jaroslav Miko těsně před konáním schůze na funkci předsedy rezignoval, zvolil za svého předsedu společnost Montujeme úsporu, s.r.o.

[4] Odvolací soud konstatuje, že Výbor se účinně vzdal odvolání (podáním ze 14. 5. 2024 doručeném ve stejný den insolvenčnímu soudu) proti napadenému usnesení, neboť při rovnosti hlasů byl rozhodující hlas jeho předsedy (§ 58 odst. 3 InsZ), čímž Výbor nevratně ztratil subjektivní legitimaci k jeho podání a nemohou na tom nic změnit jeho pozdější podání.

[5] Na základě shora uvedeného proto odvolací soud odvolání odmítl podle § 218 písm. b) o.s.ř. při vědomí, že se bude zabývat téměř shodnou odvolací argumentací Věřitelky, již svědčí subjektivní legitimace k podání odvolání (bod II. výroku).

12. K odvolání Věřitelky – k rozhodující právní úpravě:

[1] Podle § 317 InsZ osobou oprávněnou podat návrh na povolení reorganizace je dlužník nebo přihlášený věřitel (odst. 1). Návrh na povolení reorganizace může podat pouze ten, kdo je v dobré víře, že budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu (odst. 2).

[2] Podle § 321 InsZ jestliže poté, co insolvenčnímu soudu došel návrh na povolení reorganizace, podá tento návrh i další osoba, považuje se návrh další osoby za přistoupení k řízení, jehož předmětem je reorganizace; § 107 se použije přiměřeně (odst. 1). Insolvenční soud vyzve osoby podle odstavce 1, aby ve lhůtě, která nesmí být delší než 30 dnů, odstranily odlišnosti svých návrhů a vyrozuměly jej o společném stanovisku. Nestane-li se tak, vychází insolvenční soud z návrhu, který podal dlužník, a není-li jej, pak z návrhu věřitele, který mu došel dříve (odst. 2).

- Další návrh na povolení reorganizace bude považován za přistoupení k řízení o povolení reorganizace, přičemž každý z navrhovatelů bude moci se svým vlastním návrhem disponovat samostatně, přičemž není rozhodující, zda se shoduje s návrhem na povolení reorganizace podaným dlužníkem nebo předtím jiným věřitelem, nebo zda se tak stalo proti vůli dlužníka.

- Předkladatelé obou včasných a řádných návrhů na povolení reorganizace, pokud mají zájem na realizaci svých návrhů, se musejí shodnout na společném postupu bez ohledu na skutečnost, že jde o dva věřitele nebo o věřitele a dlužníka. Dojde-li soudu společné stanovisko navrhovatelů, bude nutné jejich sladěný návrh na povolení reorganizace považovat za jeden společný návrh, což znamená, že k případnému zpětvzetí takového návrhu by muselo dojít společně (neuplatnilo by se níže citované ustanovení § 322 odst. 4 InsZ).

- Pokud nedojde ke společnému stanovisku obou navrhovatelů, tj. nedojde-li k odstranění odlišností jejich návrhů na povolení reorganizace, pak právní úprava určuje prioritu dlužnického návrhu, respektive věřitelského návrhu, který byl podán dříve než jiný věřitelský návrh.

- Jakmile je vyhověno návrhu na povolení reorganizace podaného dlužníkem, a toto rozhodnutí nabude právní moci, je řízení o návrhu na povolení reorganizace jako určitá fáze insolvenčního řízení (část druhá, hlava II., díl 3 InsZ – § 325 – § 333 – povolení reorganizace) skončeno, což znamená, že další věřitelské návrhy na povolení reorganizace nadále pozbývají procesní účinky.

[3] Podle § 363 odst. 1 písm. a) InsZ insolvenční soud rozhodne o přeměně reorganizace v konkurs, jestliže mimo jiné reorganizace byla povolena na návrh dlužníka a ten její přeměnu v konkurs po tomto povolení navrhl. V odstavci 1 písm. b) až g) tohoto ustanovení jsou upraveny případy přeměny reorganizace na konkurs v důsledku tam uvedených skutečností nastalých v průběhu insolvenčního řízení po povolení reorganizace. Citovaná právní úprava pak je zařazena v části II., hlavě II. v rámci dílu 7. InsZ, tj. skončení reorganizace.

13. Odvolací soud z insolvenčního rejstříku (insolvenčního spisu) ověřil:

[1] Usnesením č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-559 z 2. 11. 2023 insolvenční soud povolil reorganizaci dlužnice na základě rozhodnutí schůze věřitelů z 24. 10. 2023 (návrh na povolení reorganizace podán společně s insolvenčním návrhem dlužnice).

[2] Podáním ze 14. 10. 2023 podala Věřitelka věřitelský návrh na povolení reorganizace dlužnice (B-501).

[3] Usnesením č. j. MSPH 79 INS 7166/2023-B-506 z 16. 10. 2023 vyzval insolvenční soud Věřitelku (doručeno zvláště 17. 10. 2023) a dlužnici (doručeno zvláště 24. 10. 2023) ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení k odstranění případných odlišností svého a návrhu dlužnice na povolení oddlužení a vyrozumění o svém společném stanovisku s tím, že nestane-li se tak ve stanovené lhůtě, bude vycházet z návrhu na povolení reorganizace podaného dlužnicí ve smyslu § 321 odst. 2 InsZ.

[4] Podáním z 6. 5. 2024 dlužnice navrhla, aby insolvenční soud povolenou reorganizaci přeměnil v konkurs (B-859).

14. Předně odvolací soud konstatuje, že Věřitelce svědčí legitimace k podání odvolání, neboť je účastnicí insolvenčního řízení a tvrdí, že návrhu na povolení reorganizace bylo vyhověno i k jejímu návrhu, avšak s návrhem dlužnice na přeměnu reorganizace na konkurs nesouhlasí.

15. V projednávané věci nastala situace, kdy k původnímu návrhu na povolení reorganizace obsaženému již v insolvenčním návrhu podaném dlužnicí přistoupila podle § 321 odst. 1 InsZ Věřitelka, která se tak stala další navrhovatelkou, přičemž pro rozhodnutí o odvolání Věřitelky je zásadní odpověď na otázku, zdali rozhodnutí o povolení reorganizace (B-559) je rozhodnutím, na jehož základě bylo vyhověno nejen dlužnici, nýbrž i Věřitelce.

[1] Insolvenční soud podle § 321 odst. 2 InsZ vyzval dlužnici a Věřitelku, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení (B-506) odstranily odlišnosti svých návrhů na povolení reorganizace a vyrozuměly jej o společném stanovisku, avšak nevyčkal uplynutí lhůty 10 dnů a ve shodný den, kdy zvláštním způsobem výzvu doručil dlužnici, bylo na schůzi věřitelů hlasováno pouze o návrhu na povolení reorganizace podané dlužnicí a na základě výsledků hlasování (§ 328 ve spojení s § 152 InsZ) rozhodl o povolení reorganizace dlužnice usnesením z 2. 11. 2023 (B-559).

[2] Odvolací soud sdílí názor, že o návrhu dlužnice na povolení reorganizace bylo rozhodováno bez ohledu na to, že lhůta uvedená ve výzvě (B-506) fakticky dosud ani nezačala běžet, avšak zároveň akcentuje, že ve stadiu insolvenčního řízení, kdy se rozhoduje o skončení reorganizace, nelze se zabývat otázkami, jež bylo třeba řešit v řízení o povolení reorganizace, stejně jako otázku poctivosti návrhu na povolení reorganizace, jež se však nezkoumá, je-li reorganizace objektivně přípustná, ledaže schůze věřitelů o způsobu řešení úpadku dlužníka nerozhodne.

[3] Jak vysvětleno výše jen v případě, že by došlo ke sjednocení obou návrhů na povolení reorganizace, by bylo lze uvažovat o tom, že bylo rozhodnuto i o návrhu Věřitelky, neboť z procesního hlediska by se hledělo na oba návrhy jako na návrh jediný. Za výše uvedené procesní situace sice bylo vyhověno i Věřitelce, ale jen fakticky, nikoliv právně. Nelze pak akceptovat argumentaci Věřitelky, která na straně jedné tvrdí, že rozhodnutí o povolení reorganizace bylo učiněno i na její návrh, tj. že jí bylo vyhověno, a na straně druhé, poté co dlužnice navrhla přeměnu povolené reorganizace na konkurs, na straně druhé tvrdí, že jí vyhověno nebylo. Odvolací soud tak sdílí závěr dlužnice a státního zastupitelství, podle nichž bylo rozhodnuto jen na návrh dlužnice a tím, že návrh Věřitelky již ztratil své procesní účinky.

[4] V průběhu insolvenčního řízení byl řešen úpadek dlužnice k jejímu návrhu reorganizací a poté, co dlužnice navrhla přeměnu reorganizace na konkurs, nezbylo insolvenčními soudu než takovému návrhu vyhovět ve smyslu ustanovení § 363 odst. 1 písm. a) InsZ.

16. Na základě uvedeného závěru odvolací soud napadené usnesení k odvolání Věřitelky z důvodů jeho věcné správnosti podle § 219 o.s.ř. potvrdil (bod I. výroku).

Poučení:

Proti bodu I. výroku lze podat dovolání ve lhůtě 2 měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 InsZ); lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátu zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 InsZ).

Proti bodu II. výroku dovolání není přípustné.

Praha 17. července 2024

JUDr. Jindřich Havlovec v. r.
předseda senátu